

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' אלא קדשי מונח
בבחייהם נמי דאורייתא לית
בהו מעילה: (ב) רש"י ד"ה
א"כ ינאי וכו' במחזורת עליו
א"כ כמו לא חזיריה דמס'
קדושין דף לט ע"א:
(ג) ד"ה הנהנה וכו' לכלבים
רמשיני האי מעל: (ד) ד"ה
אלא וכו' רבוי ינאי רמשיני
אמר לך כז"ל והד"א:

גליון הש"ס

במראה א"ר ינאי מחזרתא.
עין זכמים דף מה ע"א
תוספות ד"ה רואה אני:
תוס' ד"ה ואפילו כו'
הדעמירן מחיים. עין חולין
קלסל ע"א תוס' ד"ה והא
וה"ע:

שיטה מקובצת

ה' דקדקו אלף נ"ח מנחות ודע
משמין מנייה אלף קדש בדק הבית
יו' דמחוריו לה' אלף מקרא אחרינא נכ
מעילה דכמיז ואש כי יאכל קדש בגגה ה'
ינא דלזין מעילה מפורשת מה"ט אלף
הבית והכל קאמר איפכא י"ל דלף קש א'
דק הבית יז בהם מעילה וליכא מאן
כומו עליו והי"פ דהם קאן מעילה מ'
ה' שהי' יז קריבה למזבח ואש"ג דעוריה'
משום מעילה אלף על דק הבית דקדקדק
מעילה יז אלף כהו בעולה והיינו הא דק'
ואשם בעולה קריקא שפיר מיוז'
ואפילו י' בתו י"ז (דארו) דא' א'
ט גרזו יז דמי אשם ראיה' ל'
בכלל העמדה א"י יז מי לא עסקין *
ליה דלף מעל משום לו דאמר קאן מורד'
מעילה י"ל דכפ"י שם דוקא להאכלין
בקדשים שמתו מעילה יז: **בדקיה קריא**
מוצא ונפקא לן קדשי מוצא מקרא דלעיל
בסוף פרק כל הבשר (סולין דף קה.) דליכא
והא דלף * מפיק מרבי ינאי פשיטא ליה
בקדשי מוצא ואם תאמר והיאל' נפקא
ה' מהיאל' דרשא קאמר לעיל דרשא ק'
ה' דלף יז דמיא דאשם דאשם דאשם

[illegible]

קדשי מזבח פרק רביעי מעילה

למעילה. שאם נהנה מב' מיני קדשי מוצב בשוה פרוטה מעל. ומתטרפין נמי לבית לחייב עליהן משום נותר או פיוגל או טמא או (לבית) לחייב משום מעלה בחוץ: קדשי בדק הבית מאטרפין **ועם זה המעילה.** אבל פגול ונותר וטמא אין בהן משום דהני לא נהגי בקדשי בדק הבית וקדושת דמים ימנעו:

בְּקִדְשֵׁי בֵּדֶק הַבַּיִת וקִדְשֵׁי דְמִים יִנְהוּ׃
קִדְשֵׁי מִזְבֵּחַ וקִדְשֵׁי בֵּדֶק הַבַּיִת מִטְּרָפִין
וְעַם וְעַם לֹא לַמְעִילֵהוּ. אֲבָל לֹא לְדָבָר
אֲחֵר׃ יִזְכָּר יְיָ וְיִזְכָּר׃ קֵץ פְּלִיגָה גַּם מִתְנַחֲמִין
דְּמֵי קִדְשֵׁי מִזְבֵּחַ בְּכַפִּי עֲלָמָן וקִדְשֵׁי
בֵּדֶק הַבַּיִת בְּכַפִּי עֲלָמָן׃ יוֹ גְּבוֹ׃ אִי־ר
יִצְחָי מִחוּרְוֹרָה. אֲדָר בְּרוּר הוּא כְּסִיב׃
מִמְחֹרְוֹת עֲלִיו (דָּף סג.)׃ שְׁאִיל
יִצְחָיִין קִרְבָּן מַעֲלֵה וכו' וכו'׃
יֵי וּמִתְרָן מִדְּרַגְנָן. הוּא דְלִית בְּהוּ
מַעֲלֵה בְּקִדְשֵׁי מִזְבֵּחַ אֲבָל לֹא מִדְּחוּרִי׃
הִנֵּהנָה מִן הַחֲטָאִת כְּשֶׁאִית לֹא הִיא מַעַל
עַד שְׁפֹטֹס. כְּנוֹן שֶׁרַב עֲלֶיהָ וְהִכְחִישָׁה
כְּדַמְפְּרָשׁ שִׁפְרִיקָן לִקְלָקָן (דָּף עי.)׃
בְּדַחֲטָת בַּעֲלַת מוֹס מִיֵּיר דְּקִימָה
לְדֵמִי לְפִיכָן מַעַל שֶׁהִסְכִּיד לְהִקְדֵּשׁ שִׁפְחָה
דְּמִיָּה וְשֶׁאִיתָ מִתָּה כִּיוֹן שֶׁנִּהְיָה מִמֶּנָּה
אֲנִי־שָׁל שֶׁלָּא פָּגַם מַעַל לְדָלוּ לְדֵמִי קִימָה
שְׁאִין פּוֹדִין אֶת הַקִּדְשִׁים לְהִכָּאִילָה
לְכַלְכִּים (פִּסְחָס דָּף עט.)^(א) הִיא מַעַל נִמִּי
מִדְּרַגְנָן׃ וְהִיא קִרְתָּ אֶת נִסְיָה לְשִׁמּוּעִי
יִזְכָּר לְדְּחוּרִי׃ מַעֲלָן׃ יִזְכָּר מִדֵּי מַעֲלֵה דָבָר
חוּרָה. מִשּׁוֹם דְּכַמִּיב קִדְשֵׁי ה' יִצְחָי דְּמִנּוּ לֹא
חוּו לְקִדְשֵׁי ה'׃ וּבִמְאִיל קִמְיִיר עוֹלָה אִילִימָה
בְּקִדְשֵׁי בֵּדֶק אִפִּי מִחוּ נִמִּי לֹא יִזְכָּר מִדֵּי
מַעֲלֵה לֹא יִזְכָּר אֲלָה דְּאִקְדֵּשׁ אֲשֶׁרֶה יִי לֹא
קִדְשֵׁה לְדֵמִיָּה דְלִית בְּהוּ מַעֲלֵה ה' יִזְכָּר
אִקְדֵּשׁ בְּהִמָּה לְבָדֶק הַבַּיִת אֲנִי־ר דְּמִיָּה
קִדְשֵׁה נִמִּי לְדִמִּים וְאִית בְּהוּ מַעֲלֵה׃ אֲלָה
שְׁפִטָּיִה וְדִקְדֵּשׁ מִזְבֵּחַ מִיֵּיר. וְלֵאחֲרָ
יִמִּתָּה יִזְכָּר מִדֵּי מַעֲלֵה דָבָר חוּרָה מַלְלָן
בְּחִיטָּין שֶׁ בְּכָן מַעֲלֵה מִדְּחוּרִיָּה
וְקִדְשֵׁי לְרַבִּי יִצְחָי׃ אֲמַר כָּר ר' יִצְחָי
אִין וְדִאי בְּקִדְשֵׁי מִזְבֵּחַ נִמִּי אִית בְּהוּ
מַעֲלֵה מִדְּחוּרִיָּה אֲבָל יִי מִהֵאִיל קִדְשֵׁי
בֵּדֶק הַבַּיִת וְקִדְשֵׁי מִזְבֵּחַ מִיֵּיר וְלֵאחֲרָ

יז' דמחורין לה' אלא מקרא אחרינא נפקא לן דקדשי מוצא אית צהר מעילה דכתיב ואיש כי יאכל קדש בשגגה וגו' (ויקרא כג) דככל קדש מיירי: מתני'

ינא דאין מעילה מפורשת מה"ט אלא
הבית והכל קאמר איפכא י"ל דלא קפו א
בדקו הבית יש בהם מעילה וליכא מאן ד
זכר עולה גם ו"פ דההא אין מעילה מה
ה' שהיא יד קריבה למוצה ואע"ז דעורה
משום מעילה אלא על דק הבית בדקדק
מעילה יח אלא כיון בעולה ויסינו הא דק
ואסם דעולה מקריא שפיר מיו
והפ"ר ב' בתו יט (דחז) (גמ' א)
ג גדול מי דמי אשפה רחיה ל
בכלל העמדה אי' גם מי לא עסקין *
ליה דלא מעל משום גז דאמר אין פודין
מעילה י"ל דכ"פ שם דוקא להאכלין
בקדשים שמתו מעילה לו * מה"א קריא
מוצה ונפקא לן קדשי מוצה מקרא דלעיל
בסוף פרק כל הבשר (מוחין דף קא) דלא
והא דלא * מפיק מרבי ינא פשיטא ליה
בדקשי מוצה וחס ואמר והיזק נפקא ליה
ה' מהחיה דרשא דאמר לעיל דקדש

מזבח בשוה פרוטה מעל.
לילה משום נותר או פיגול
ד: קדשי בדק הבית מאטרפין
ין בהן משום דהני לא נהגי

קדשי מזבח * מצטרפין זה עם זה למעילה
ולחייב עליהם משום פיגול ונותר
וטמא קדשי בדר הבית מצטרפין זה עם זה ^א
^ב אחד קדשי מזבח ^ג אחד ^ד קדשי בדר הבית
מצטרפין זה עם זה למעילה: גמ' ושתאי יש
לומר ^ה דקתני אחד קדשי מזבח ואחד קדשי
בדר הבית דהאי קדושת הגוף והאי קדושת
דמים אפ"ה קתני מצטרפין זה עם זה קדשי
מזבח עם קדשי מזבח מיבעיא משום דקתני
עולה לחייב עליהן משום פיגול נותר וטמא
דקדשי בדר הבית לא ^ו איכא הכי משום הכי
קאא פליג ליה ^ז א"ר ינאי ^ח מחזורתא אין דחייבין
משום מעילה אלא על קדשי בדר הבית ^ט ועולה
בכלבד מ"ט דאמר קרא ^י נפש כי תמעול מעל
מקדשי ה' קדשים המיוחדין לה' יש בהן
מעילה אבל קדשי מזבח אית בהו לכהנים ואית
בהו לבעלים תנן קדשי מזבח מצטרפין זה עם
זה למעילה מדרבנן ^{יא} קדשי קדשים ששחטן
בדרום מועלים בהן ^{יב} מדרבנן תנן ^{יג} הנהגתן
התמאת כשהיו חיה לא מעל עד שיפגום
כשהיו מתה כיון שנהנה כל שהוא מעל מדרבנן
ומדאורייתא לא והתניא ^{יד} רבי אומר ^{טו} כל חלב
לרבות אימורי קדשים קלים למעילה מדרבנן
קא קא נסיב לה אסמכתא בעלמא ^{טז} והא
אמר עולא דבר רבי יוחנן קדשים שמתו יצאו
מידי מעילה דבר תורה כמאי אילימא בקדשי
בדר הבית אפילו כי מתו גמי לא יא אלא
דאקדשי אשפה ^{יז} לברך הבית לאו ^{יח} אית בה
מעילה אלא ^{יט} קדשי מזבח ^כ דאורייתא מי
אית בהו מעילה אלא הכי קא אמרי דבי
רבי ינאי מהאי ^{כא} קרא קדשי בדר הבית שמעין
רבי ינאי קדשי מזבח לא שחטן מעל:

לְאִי שִׁמְעֵן מִזְבֵּחַ
מִתְנִי'
לְעֵלִים הַלֵּכֶן לִית זָכוּ מַעֲלֵי
עֲלֵה טוֹבֵא עַד קְדָאמֶר בְּחִמְטֵי
לֹא נִפְקָא לֵן מַעֲלִיָּה בְּקִדְשֵׁי מִ
מִתְנִי'

וְלֹא בִלְבָד שֶׁנֶאֱמַר מִקִּדְשֵׁי ה' אֲחֵלָמָה מִשְׁמַע אִיפְסָכָה בִּקְדֻשָּׁתָּהּ
 וְיֵינוּ דְיוֹ הַדָּפ"ט אֲלֵךְ קִאֲמַר בְּעֹלָה לֹאפוֹקִי דְּבָק בְּצִית דְּהָא וְדִלִּי
 יֵג אֲהֵא שֶׁאֵל אֲלֵךְ בָּר ר' ינאי לומד יא דְּחֵלְסָתָא וְאִשְׁכּוּ אֲזִין
 בְּקֻשָּׁהּ מִצֻּחַ אֲלֵךְ בְּצֹמֵה אֲלֵךְ קִאֲמַר אֲלֵךְ עַל קִדְשֵׁי דְּהָא
 הַיִּסּוּס אֲזִין בָּךְ כְּלוֹס מִיֵּן דְּהַקְרִבָּה עֵיקַר וְלֹא אֲלֵךְ אֲלֵךְ
 בְּדָק הַבִּיט מִיֵּלְחָמָה פְּסִיקָא הִיֵּא דְּלִית בְּהוּ מַעֲיֵלָה אֲבָל בְּקֻדְשָׁא
 דְּרֵי אֲבָל בְּקֻדְשֵׁי מִצֻּחַ אֲזִין בְּהוּ לִבְהִיטֵי אִיתֵי בְּהוּ יוֹ לִמְנַחֵם כ
 יֵס לֵס תִּסּוּס כְּלוֹלָה כְּלִילֵס: **בְּשׂוּרָא** חִידָא מַעַךְ דְּרֵי שִׁינְפִּינְו
 מִיֵּא דְּאֲדֻרְשֵׁי אֲשַׁחַב ב'ו'. כְּלוֹמַר דְּרֵי שְׁפִיר מַעֲיֵלָה דְּרֵי
 מִיֵּא אֲבָל הֵאֵל לֹאֵו בִּר פְּדִיִּון הוּא יֵאֵל דְּלֹאֵו בִּר הַעֲמָדָה וְהַעֲרָכָה
 מִיֵּמְדִין מִחִיסִּים וְלֹא הַסְפִּיק לְפָדְיוֹן מִחִיסִּים עַד שֶׁמָּוָה וְאִשְׁכּוּ ק
 מִהַקְדֻשָּׁתָא לִבְהִיטֵין לִבְהִיטֵין אִפְּלִי לֹא בְּקֻדְשֵׁי דְּבָק הַבִּיט אֵל
 יֵס לֵס אֲבָל לֹאֵר הַגִּזְלוֹת פּוֹרִין (כְּכוּן) בְּקֻדְשֵׁי דְּבָק הַבִּיט מִיֵּא
 דְּרֵי בְּרַק הַבִּיט שְׁמֵינִי: כְּלוֹמַר מִקְרָא מִקְדֻשֵׁי ה' לֹא יֵס
 חֲלַב לֵס ו'י"מ דְּלֵג' לְעִיל וְהַתִּנִּיחַ כֹּל חֲלַב אֲלֵךְ גִּרֵם וְהֵא קִרָּא
 מִיֵּעִילָה (י) מִקְדֻשָּׁא פִּר כֹּהֵן מִשּׁוֹ לִנְחַם שְׁלֹמִים מִכְּאֹכֵל יוֹרֵם מִיֵּא
 דְּרַבְּנִין קִאֲמַר וְאִסְמַכְתָּא בַּעֲלָמָה אֲלֵךְ פִּירִךְ מִקְרָא דְּכָל חֲלַב וְהֵא
 יֵינִיחַ לֵס וְהֵא קֻדְשֵׁי וְהֵא לֹא אִיִּיר קִרָּא אֲלֵךְ צִימּוּרִי מִיֵּא מִשּׁוֹ
 מִיֵּא הַיְּמוּדִיקִי לֵס (י) אֲלֵךְ אֲלֵךְ דְּרֵי מִיֵּינִי כֹּלֵל אֲלֵךְ מִשּׁוֹ

[illegible]

פז.

קדשי מובה מצטרפין זה עם זה למעילה. אם אכל טע כשר עולה זו חלי וזת ומבשר עולה אחרת חלי וזת חייב קרבן מעילה וכן למ"ד לקמן (דף יח): דמעילה בשוה פרוטה אם אכל חלי שוה פרוטה מזו וחלי שוה פרוטה מזו חייב: ולחייב בשוה פרוטה וזוהי וזמא. שאם אכל חלי וזת מזו חלי וזת חייב וזת חלי וזת חייב כרת

זה עם זה למעילה
משום פיגול ונותר
מצטרפין זה עם זה א
קדשי בדק הבית
עילה: גמ' השתא יש
שי מוצח ואחד קדושת
ההגף והאי קדושת
רפין זה עם זה קדשי
מביעיא משום דקתני
פיגול נותר וממא
איכא הכי משום הכי
מחזורתא אין יחייבין
קדשי בדק הבית ויטעו
נפש כי תמעול מעל
מיוחדין לה' יש בהן
אית בהו לכתנים ואית
מוצח מצטרפין זה עם
קדשי קדשים ששחטן
דרבנן תנן הנהנה מן
לא מעל עד שיפגוש
כל שהוא מעל מדרבנן
רבי אומר כל חלב
קלים למעילה מדרבנן
סמכתא בעלמא והא
נן קדשים שמתו יצאו
במאי אלימא בקדשי
תו נמי לא יהא אלא
הבית לא אית בה
נבחה דאורייתא מי
הכי קא אמרי רבי
יש בדק הבית שמעין
ממנו ויחייבין ממנו

מחנה' קדשי מוצה אית בזה לכהנים ואת בזה
ללעלים הלך לית בזה מעילה ועולה נמי עורה לכהנים ובסמוך פריך
עלה טובא עד דקאמר במסקנא ית דלרבי ינאי ר"ל כי מזה הפסוק
אלא נפקא לן מעילה בקדשי מוצה ואת והא בשילהי תמורה (דף קז:) א"ר
אמלחא משמע איפכא דבקדשי מוצה מפורשת מעילה יותר קדשי בדק
לנאפקי בזה הצית אלף ודאי משמע מוקד הפסוק בקדשי ה' אן בקדשי
אמר ית דנחלת אלף בזה מעילה מפורשת שאני מיוחדים לשם
הצית דקאמר אלף על קדשי בזה הצית לא אחי לנאפקי עולה דאיכרי קדשי
ההקדשה עיקר ולא אחי אלף לנאפקי חטאת ואשם וה"ק הכא אין חייבין
לדית בזה מעילה אלף בקדשי מוצה לא דלית מעילה דהיינו חטאת
לכהנים ואת בזה יו חלוב כלומר בזה הוה מעילה דהיינו חטאת
דאחיה לא מעיל עד שיפגעו. הא פנס אית בזה מעילה ית:

א"ת תי

[illegible]

(ה) גרסה דג"ל הק"ס

עין משפט
נר מצוה

א	א	מִי	פִּה	הַמְּלָכֹת
				מַעֲשֵׂה הַלֵּכָה ג:
ב	ב	מִי	פִּי	הַמְּלָכֹת
				פֶּסֶחַ"מ הִלְ יא:
ג	ג	מִי	פִּה	הַמְּלָכֹת
				מַעֲשֵׂה הַלֵּכָה ז:
ד	ד	מִי	פִּי	הַמְּלָכֹת
				מַעֲשֵׂה הַלֵּכָה ז:

תורה אור השלם

1. נָפֶשׁ כִּי תִמְעַל מֵעַל
חֲטֹאתָ בְּשִׁנְיָה מִקִּדְשִׁי יִי
וְהִבִּיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַיִּי אֵיל
תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ
כֶּסֶף שְׁקָלִים בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
לְאַשָׁם: וִיקָרָה ה' טו
2. וְהִקְטִירִם הַכֹּהֲנִים
הַמִּזְבֵּחַ לַחֵם אִשָּׁה לְרִיחַ
נִיחֹחַ כָּל חֹלֶב לַיִּי:
וִיקָרָה ג' טז

מוסף רש"י

קדיש קדישים ששחנן
ברור. אפי' דרין נאט
זאלן זיך יאזא קדישים
מעלה, שהנחת מן זה
פסוקה מעל (ע"ע ב.).
פסוקה חיה אל מעל עד
שיפוט. עד שיקר ממנו,
דקין קדיש דמס עין אל
מעל עד שיקר מדמיה, כגון
שחלון ק' אמרן אז שהחסה נס
והשחמה, קדון נדעלמל מן
עין קיימא לערמין קיימל ק' אל
השחמה דקדון ק' וטענין
עד שיקר מדמיו, אזל כל
שליט ערמין לערמין, כגון
סוס וכו' אל קערק, עד שיקר
ז' אפי' אז שיקר מעל
(וכסאס מהא דלא לערמין
קיימא דאין פירין אל קדיש
ל' להאכילן לנלביס, כגון שהנחת
ז' מעל פריטת מעל אפי' אל
החב (ע"ע ב.). אל חב
מח. קדיש קליס מח.
והסר כסאס ו' להנחמא
קדיש ח' קיימא ח' לערמין
קדיש (חולין ק' וטענין
כריתות ב.). יצאו מיד
מעלה דל דורה. חל
קדיש ח' נחמא, חל ח' ונלביס,
קדושת מעל ומי נלביס,
זאל פירין אל קדיש
להאכילן לנלביס (ע"ע ב.).
זאל מדענין אל כזא מעל
(ע"ע ב.).

רבינו גרשום

קדיש מזבח מצטרפין זה עם זה למעילה. אם נהנה משני קדשים מזבח בשרה פרוטה מעל ומצטרפין זה עם זה לכרות: לחייב למעלה משום אכל פגול או יותר או טמא. או לחייב למעלה הכית בחור: קדיש ברוך הבית מצטרפין זה עם זה למעילה. אבל פגול ויותר אכל בהן דהני לא נהגי בקדיש ברוך הבית קדושת דמים נהנה: וקדיש מזבח וקדיש זה הכית מצטרפין זה עם זה למעילה. אבל זה לרוב אחר כדמקור משום הכי קא פליג לא למתניתין קדיש מזבח בפני

בצמנו עצמו: אמר ר' נויא
לכלב ב"ר: בדרכן. בדרכן
על עד שיפסו. כגון שרכב
הקדש שהפחית מדרמה
להאכיל כלכלים: מדרבנן
לה: במאי. קא מרייר עולא
דמימר כי היכי דאשפא קדשה
אלא פשיטא דבקדשי מוכח
אמר לך ר' נויא. אין ודאי
שיכר הבית מיוחדת לה:
חמישיתו עליו בכל קדש
דקאמר נמי מדרבנן קאמר.